

עין משפט
נר מצוה

עג:

אדם יודע שאין קידושין בו, הן כריכותא הו"מ למימר לעיל כי פריך והא אפילו כה מדא יומנא: והא האב דבפעות אשה אחת רמי בו, מימה לר"י כיון דמדמי קידושי קטנה לטעות א"כ תקשי ליה נמי ברייתא דלעיל דזון קטן שקדש דלמינא א"ע"ג דהוי בטעות אשה אחת וי"ל דקטן שקדש ניהא ליה כיון דלין קידושי קטנה כלוס אפי' מדרבנן דבעל לשם קדושין אכל קידושי קטנה מימה לפי מאי שאינו יודע עמה שזו חילוק בין קדש על מנאי לקידושי קטנה תקשי ליה דכזו אדרז דלמר לעיל גבי קטנה שלא מיאה דבעל לשם קדושין אף על גב דהוי כטעות אשה אחת ושמה לא שמיע ליה ההוא פלוגתא דקטנה שלא מיאה:

מסורת הש"ס

(א) גישוין סגי דנריס
ג. כיס עט: חולין קלי.
מיה סה: (ג) רשיל מיו.
(ד) ג' רשיל: (ד) ומספחה
קדושין סיד: (ה) קדושין
כ. ג. (ה) גישוין סגי: (ו) ימות
קט.

הגרות הב"ח

(א) הש"י ד"ה מדיס וכו'
תמן המתכנס ג"כ כפי ג"ס
דף קה ע"ב: ע"ש דלג נרס
לגבי ימות בתי: הא
שחלת וכו'.

מוסף רש"י

גבי ממונא לקולא,
והמניח מחבירו ידו על
המחביר (ג' ע"ג).
הרמי בתעליך. לשם
קדושתו. דאשה נקמת
כניאה. על מנת שירצה
אבא אע"פ שלא רצה
האב מקודשת. דלין
אדס עושה צניעות עתה
וזת וגמר נלגו לקדושין
במורס ואפילו לא יצאה
לפי גישוין (כה). לא רצה
האב אינה מקודשת.
ללא בעל אלא על מנאי
ולא נתקיים (ע"ג כו).
במה דברים אמורים.
דמחמת מדיס שגרישה
כשיריא קטנה. וקיבל
אפיה גישה והחזירה
כשוירא קטנה. דלין כח
לא נאפיה ולא לה לקדשה.
ומת כשהיא קטנה. ללא
בעלה משגלה דתתי ביה
משגלה קדושין ובימות
ס. ו. וגדלה אצלו.
אמרין סגס ביה רבאווה
משגלה קדושין הן (ע"ג).

המדיר פרק שביעי כתובות

לא קידשה סתם כו'. ומילתא באפי נפשה היא. ולקמיה פריך מאי שנא נט ומאי שנא כתובה: ליסני כנסה סתם. כגוה לכוליה וליסני הכי המקדש על מנת שאין עליה נדריס וכנסה סתם כו': וכו'. ללא כנסה אכל השמא משמע דדווקא בשלל כנסה קאמר: הכי נמי קאמר. דהאי וגמלאו עליה דקמתי כו'. ואע"ג דלא אמני כמאן דלמתי דמי: גט נמי לא סיבעי. דהא שמואל לי' ליה אין אדס עושה בעילמו וזת דלאשמועינן גבי קטנה: ספוקי מספקא ליה. על סתם אדס אס אפשי כגאה נדרנית אס לאו: גבי ממונא לקולא. דהמניחא ממחירו עליו הראיה וכיון דמספקא לן לא גביא: מחלוקס. דכזו ושמואל: כטעות שפי נשיס. קידש לזה על מנאי ושאס אחרת כנס סתם אחריה וגמלאו עליה נדריס והיינו טעותא רב ספר כיון דלא אמני כגדה דהך אע"פ סכנר גילה דעתו שאי אפשי נדרנית כריכה הימנו גט דלמא לגבה דהך חכיבה עליה ולא קפיד ושמואל אמר כיון דגלי דעתיה גלי: אכל כטעות אשה אחת. קידשה על מנאי וכנסה סתם אפילו רב מודה דדעמיה אסתמיח: והא מפסיקין דטעות אשה אחת היא. למאי דמקלא דעמין דסיפא ארישא קאי טעות אשה אחת היא וקא מוסיבין מינה לעיל אלמא איכא דסבידא ליה דטעות דאשה אחת נמי כריכה גט ואע"ג דאין הוא דלומדינן ולאו רב איירי כה קושיא היא לרבה דהאי דברי הכל דקאמר כנסא דידיה היא ולאו מרז ושמואל שמעיה שרי לא היה דבורס אלא דקסנר ליכא למאן דלמר כזי האי גיוגא דלאו דעמיה אחנאה והא קא חזינן דכל בני מדרשא דלומדינה סלקא דעמין למימר הכי: מחלוקס כטעות אשה אחת ענין שפי נשיס. קידשה על מנאי וגרישה מן האירוסין וזוזו וכנסה סתם כגהיא אמר רב כריכה גט דכי אשה אחרת דמי ולשם קדושין בעל וליכא למימר אחנאה קמח סמין ושמואל סכר הא גלי לה דעמיה מעיקרא דאס היא נדרנית אי אפשי כה ועל מנאי כן חוזר וקידשה: אכל כטעות אשה אחת גרידא.

לא קידשה סתם וכנסה סתם אבל קידשה על תנאי וכנסה סתם הכי נמי דלא בעיא גיטא ארתני המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדריס וגמלאו עליה אינה מקודשת ליתני כנסה סתם וגמלאו עליה נדריס אינה מקודשת וכל שכן הא הכי נמי קאמר המקדש את האשה על מנת שאין עליה נדריס וכנסה סתם וגמלאו עליה נדריס אינה מקודשת קידשה סתם וכנסה סתם תצא שלא ככתובה ובמאי שנא דלא בעיא הא גיטא בעיא ומאי שנא כתובה דלא בעיא

דאמר אי אפשי באשה נדרנית אי הכי גמ נמי לא תיבעי אמר רבה צריכה גמ מדברייהם וכן אמר רב חסדא צריכה גמ מדברייהם רבא אמר תנא ספוקי מספקא ליה גבי ממונא לקולא גבי איסורא לחומרא אמר רבה מחלוקת במעות שתי נשים אבל במעות אשה אחת דברי הכל אין צריכה הימנו גמ אמר ר' (ליה) אבוי והא מתניתין דטעות אשה אחת היא וקמותבינן תיובתא מיניה אחת ג' [אי אתמר הכי אתמר] אמר רבה מחלוקת במעות אשה אחת כעין שתי נשים אבל במעות אשה אחת גרידתא דברי הכל אינה צריכה הימנו גמ איתוביה אבוי קידשה במעות ופחות משה פרוטה וכן קמין שקידש אע"פ ששלח סבלונות לאחר מיכן אינה מקודשת שמחמת קדושין הראשונים שלח ואם בעלו קנו ר' שמעון בן יהודה משום ר' ישמעאל אמר אם בעלו לא קנו והא הכא במעות אשה אחת היא ופליגי מאי לאו טעות נדריס לא טעות פחות משה פרוטה פחות משה פרוטה בהדיא קתני לה קידשה במעות בפחות משה פרוטה פרושי קא מפרש קידשה במעות כיצד כגון שקדשה בפחות משה פרוטה כמאי קא מיפלגי מר סבר אדם יודע ומר ר' שאין קדושין תופסין בפחות משה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין ומר סבר אין אדם יודע שאין קדושין תופסין בפחות משה פרוטה וכי קא בעל אדעתא דקדושין הראשונים בעל איתוביה ר' ירמיה בועליך על מנת שירצה אבא אע"פ שלא רצה האב מקודשת ר' שמעון בן יהודה אומר משום ר' רצה האב מקודשת לא רצה האב אינה מקודשת והא הכא דכי טעות אשה אחת דמי ופליגי התם כהא קמיפלגי מ"ס על מנת שירצה האב וכו' שישתוק האב והא שתיק ליה ומ"ס י"מ שיאמר אבא הן והא לא אמר אבא הן איתוביה מודים שכמיס לרבי אליעזר ויקמנה שהשיאה אביה ונתגרשה והיא יתובה כחיי האב והחזירה שחולצת ולא מתיבמת מפני שגירושה גירושין גמורין ואין חזרתה חזרה גמורה כבמה דברים אמורים שגירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא אכל גירשה אבל גירשה כשהיא קטנה והחזירה כשהיא גדולה או שהחזירה כשהיא קטנה וגדלה אצלו וזת או חולצת או מתיבמת משום

שנסה ע"י קדושין הראשונים דכרי הכל כו' וכי חותבין לעיל ממתי' הכי חותבין מאי לאו קידשה על מנאי וכנסה סתם משגירשה דכלא גירשה ליכא למאן דלמר והיכא דגירשה מיהא קמני כמזבה לא בעיה הא גיטא בעיה. ואני שמעמי טעות אשה אחת כעין כ' נשים כגון שקדש רחל על מנאי ואח"כ נחטין לנטוס לזה וכנסה סתם וגמלאו רחל וקשיא לי נהי נמי דנתכוין לבעול לשם קדושין הא לאו לרחל איכוין ואמאי כריכה גט: קידשה כטעות. קס"ד טעות נדריס כדמפרש וזיל: קטן. אין קדושין כלום דלאו בר קיאה הוא כי יקח איש כמיס (נדריס כג): אע"פ ששלח סבלונות. אכולה קאי: סבלונות. מגדות ששחמן שולא לארוסמו: אינא מקודשא. ואע"פ ששלח משגירלי ולא אמרי' ניהו סבלונות קדושין לפי שחמת קדושין הראשונים שלח לשם סבלונות ולא לשם קדושין: מאי לאו טעות נדריס. שהמנה עמה על מנת שאין עליה נדריס והטעמו שהיו נדרים וכן למומין וכלל מנאי שיתנה וקאמר מ"ק אס בעלו קטו אלמא איכא למי"ד אפילו בתנאי לא בעיל איניס אדעתא דתנא דמסיק אדעמיה דלמא לא מיקיים והוא בעילת וזת: לא טעות פחות משה פרוטה. דטעה בקדושין דסכר שמקדשין בכך ועלה קאמר אס בעלו קנו דלמס יודע שאין קדושין כפחות משה פרוטה וגמר ובעל לשם קדושין אכל כטעות מנאי לא מסיק אדעמיה לבעול לשם קדושין סמוך עליה אס לא שמנאה קיים לא היתה ניסת לי לחופה: כמאי קמיפלגי. לדיך דלמרת דלאו בתנאה פליגי כמאי פליגי גבי פחות משה פרוטה מנאי טעמא דר"ש: כטולכו גרסין והא כהא דעטות אשה אחת היא: והא כהא דכי טעות אשה אחת דמי. דזו הטעמו היא שהתנה עמו ולא גרשה ביממיה ואיכא למי"ד מקודשת ועממא מנאי לפי שאין אדס עושה בעילמו וזת וגמר ובעל כלל זוס מנאי: מודים חממיה לרבי אליעזר. כימות תן (ה) כימרת את האשה והחזירה ומת מותרת ליכס ור"א אוקר והתס (קט). מפרש טעמא דר"א דגזר משום ימותה כחיי האב והיא המפורשת כאן שהודו לו כממיה כה: וכתגרשה. וקבל אביה גיטה: והיא ימותה כחיי האב. אף כחיי אביה היא כמותה לפי שגאה מרשותו מנשאין הראשונים וזוזו אין לו וזת כה לקבל קידושיה: והחזירה. כטעמיה ומעשה קטנה אינו כלום: שגירושה גירושין גמורים. והאקריה עליו איסור כרת מומתה גרושת אחיו שהמורה אמרה (ויקרא יח) ערות [אשת] אחיך וגו' ואין חורסה גמורה. לחוזר ולהיות אשת אחיו במקום מזנה להמיינס: או שוללס או מסייבמס. שחזרתה חזרה גמורה להיות אשת אח: משום

לב א מ"י פ"ד מה"ל
לשום ה"ל כ קמ
עשו מן חושי"ב אה"ע כ'
לא פרי ע':
ל ב ג מ"י פ"ד שם ה"ל
א חתם שם חושי"ב שם
ס"ה לה פתי ח':
ל ד ר ה מ"י פ"ד מה"ל
יכס ותלסה ה"ל י'
קמנ עשין לא חושי"ב שם
ס"י קמנ פתי מ':

תוספות ר"ד

לא קידשה סתם וכנסה סתם
פרי וסיפא לאו ארישא
קאי. ומ"י כותובה דלא
דאמר אי אפשי באשה
נדרנית גט נמי לא בעי.
אמר רבה גט מותרים
וכן אריה. (ורב [רבא]
אמר תנא ספוקי מספקא
ליה גבי ממונא לקולא גבי
איסורא לחומרא:

